Lietas arhīva Nr. K24-0004-17/4
ECLI:LV:OGRT:2017:1123.31025892.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2017.gada 23.novembrī

Ogres rajona tiesa,
tiesnese I.Punte,
piedaloties prokurorei I.Rudovskai,
aizstāvei I.Marķitānei,
atklātā tiesas sēdē apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)* izskatīja krimināllietu /pers. B/, dzimuša /datums/, apsūdzībā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 15.panta otrās daļas un 139.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenas nolaupīšanas (zādzības) mēģinājumu šādos apstākļos:

1992.gada 20.septembrī ap plkst.21.30 /pers. B/ kopā ar /pers. D/, kurš ar Ogres rajona tiesas 1994.gada 15.aprīļa spriedumu atzīts par vainīgu un sodīts pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta piektās daļas un 15.panta otrās daļas, un /pers. E/, kurš ar 2004.gada 26.aprīļa Ogres rajona tiesas spriedumu atzīts par vainīgu un sodīts pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta otrās daļas un 15.panta otrās daļas, ieradās no Rīgas Ogres rajona Suntažu ciemā, kur no garībām pie „Kraukļu" mājām saskaņā ar iepriekšējo norunu mēģināja nozagt /pers. G/ piederošo aitu 11000 rubļu vērtībā, kas atbilst 55 Ls vai 78,26 EUR. Atkabināja ķēdi no kakla siksnas, ar ko aita bija piesieta, taču notikuma vietā tika aizturēti, tādēļ noziegumu līdz galam neizdarīja no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savu rīcību /pers. B/ izdarīja Latvijas Kriminālkodeksa 15.panta otrajā daļā un 139.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu.

Motīvu daļa

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 461. un 462.pantā noteikto un pamatojoties uz likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 17.pantā noteikto, ka personas, kuras līdz Krimināllikuma spēkā stāšanās brīdim izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, par kuriem krimināltiesību paredzēta Latvijas Krimināllikuma pantos, izņemot likuma 2.pantā minētos nodarījumus, saucamas pie krimināltiesību un sodāmas pēc Latvijas Krimināllikuma, ņemot vērā, ka krimināltiesību nevar iestāties, ja Krimināllikuma attiecīgajā pantā nav tādas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes, kas norādīta Latvijas Krimināllikuma pantā, 18.pantā noteikto, ka šī likuma (..) 17.panta noteikumi neattiecas uz personām, kuras līdz Krimināllikuma spēkā stāšanās brīdim izdarījušas Latvijas Krimināllikuma 139., (..) pantā paredzētos noziegumus (..) un 20.pantā noteikto, ka atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziegumu, kas izdarīts lielā apmērā, iestājas, ja nozieguma priekšmeta kopējā vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nav bijusi mazāka par piecdesmit tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, prokurore I.Rudovska tiesas sēdē iesniedza jaunu grozītu apsūdzību, no kuras izslēgta kvalificējošā pazīme - zādzības izdarīšana lielos apmēros, un /pers. B/ noziedzīgais nodarījums kvalificēts pēc Latvijas Krimināllikuma 15.panta otrās daļas un 139.panta otrās daļas, jo no 1992.gada 1.jūnija Latvijas Republikas valdības noteiktā minimālā mēnešalga bija 1500 rbļ., tādēļ, lai 1992.gada 20.septembrī izdarīto zādzību kvalificētu kā izdarītu lielos apmēros, zādzības izdarīšanas priekšmetam būtu jābūt ne mazāk kā 75000 rbļ. vērtībā.

Apsūdzētais/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradies.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta pirmo daļu krimināllietu tiesa var iztiesāt apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)* gadījumā, ja apsūdzētā atrašanās vieta nav zināma un tas norādīts informācijā par meklēšanas rezultātu vai gadījumā, ja apsūdzētais atrodas ārvalstī un viņa ierašanos tiesā nav iespējams nodrošināt.

Prokurore I.Rudovska norādīja, ka kopš 1993.gada /pers. B/ atrašanās vieta nav zināma, par viņu nav ziņu nevienā no valsts reģistriem. Apsūdzētā meklēšana 24 gadu laikā nav devusi rezultātus, un policijai nav izdevies noskaidrot viņa atrašanos vietu, tādēļ, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 465.panta pirmo daļu, krimināllietu tiesa var iztiesāt apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)*.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. B/ aizstāvību realizē aizstāve zvērināta advokāte I.Marķitāne, kura piekrita, ka krimināllietu var izskatīt apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)*.

Tiesa konstatē, ka ar Ogres rajona tiesas 1993.gada 7.jūnija lēmumu /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis apcietinājums un izsludināta viņa meklēšana.

2016.gada 12.janvārī no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa saņemts paziņojums, kurā norādīts, ka /pers. B/ atrašanās vietu nav izdevies noskaidrot, un kopš 1993.gada 7.aprīļa /pers. B/ Latvijas Republikā nav tiesiskā statusa. Paziņojumā arī norādīts, ka kopš /pers. B/ izsludināšanas meklēšanā viņš nav ticis aizturēts, nav reģistrēts neviens notikums, kas būtu ar viņu saistīts, tādēļ /pers. B/, iespējams, atrodas Krievijā, bet precīzāka viņa atrašanās vieta nav zināma.

Ņemot vērā, ka no 2016.gada 12.janvāra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas ziņojuma par /pers. B/ meklēšanas rezultātiem izriet, ka nav izdevies noskaidrot viņa atrašanos vietu, tiesnese, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 465.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, atzīst par iespējamu krimināllietu izskatīt apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)*.

Lemjot par lietas izskatīšanu apsūdzētā prombūtnē, tiesa ņem vērā arī laiku, kas pagājis no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža un lietas iztiesāšanas saprātīgus termiņus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina Latvijas Krimināllkodeksa 15.panta otrajā daļā un 139.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

Cietušais/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka sapratis, ka tajā naktī sapratis, ka kaut kas notiek, jo bļāvusi aita. Viss noticis vakarā, bijis jau tumšs, aita bijusi nogāzta zemē. Nekāds materiālais zaudējums netika nodarīts, jo aita bija sveika un vesela.

Ņemot vērā, ka cietušais /pers. G/ bija aizmirsis dažus faktus, saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu tika nolasītas cietušā 1992.gada

21.septembra pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās /pers. G/ liecināja, ka 20.septembrī ap plkst.21.30, ejot pa mājas pagalmu, viņš ievērojis, ka uz lielceļa apgriežas vieglā automašīna un uz viņa aitām, kas ganās pļavā, tiek spīdināta gaisma. Viņš piezvanījis kaimiņam /pers. M/ un lūdzis, lai nāk palīgā, jo laikam kāds grib nozagt viņa aitas. Sievai savukārt licis zvanīt iecirkņa inspektoram. Tā kā cietušais ir mednieks, viņš paņēmis līdz savu medību bisi. Ar /pers. M/satikušies aptuveni pēc 10 minūtēm. Uz ceļa bijusi automašīna „Žigulis" un dzirdējuši, ka uz lauka spiedz aita. Aitas spiegšana izklausījusies tāda, it kā viņu kāds žņaugtu vai grieztu rīkli pušu.

Ar prožektoru paspīdinājis uz lauku, kur vajadzējis būt aitām, redzēja 3 vīrus, kuri apgūlās zemē. Nevar pateikt, kurš tieši, bet viens no vīriešiem turējis aitu pie galvas, otrs - aiz kājām, bet trešais bijis turpat pie aitas. Viņš uzspīdinājis uz lauku prožektoru, paņēmis bisi, iesaucies: „Stāt!", un izšāvis gaisā. Pēc tam atkal uzspīdinājis uz lauku prožektoru - aita jau bijusi aizmukusi, divi no vīriešiem pielēkuši kājās un metušies bēgt, bet trešais vīrietis palicis guļam zemē. Cietušais skrējis pakaļ abiem bēgošajiem, bet /pers. M/piegājis pie gulošā vīrieša. Skrienot abi bēgošie ielekuši grāvī, kur viens no viņiem palicis zālē, bet otrs izlēcis no grāvja un skrējis pa tīrumu.

Aptuveni 200 metru no notikuma vietas dzīvojis /pers. N/, kurš dienējis zemessardzē. Sapratis, ka divatā nevarēs noķert zagļus un cerībā, ka /pers. N/ir dzirdējis šāvienus, saucis viņu palīgā. Nepagāja ne 5 minūtes, ka cietušais dzirdējis, ka /pers. N/nāk no mājas gar meža malu, jo bija dzirdami automāta šāvieni. Pa to laiku pats esot meklējis vīrieti, kurš slēpies grāvī, kur bijusi gara zāle, bet skrienot tomēr viņš uzskrēja virsū vīrietim, kurš bija noslēpies zālē. Aizturēto ārējo izskatu raksturot nevar, vien zina, ka viens bijis neliela auguma ar ūsām, ģērbies gaišā jakā, bet otram aizturētajam bijis mugurā importa sporta kostīms.

Uz rīta pusi visas 6 aitas esot atnākušas mājās. Aita, kuru vīri gribēja nozagt, uz lauka bija piesieta pie ķēdes, bet zagšanas laikā tā bija palaista vaļā. Aita no pārējām esot bijusi vislielākā, svērusi 60 kg, un tās vērtība bija 11000 rbļ. Aitai nekas netika nodarīts.

Cietušais /pers. G/ tiesas sēdē apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Liecinieks/pers. N/ tiesas sēdē liecināja, ka tajā dienā bijis tumšs rudens vakars. Viņš izdzirdējis kaut kādus šāvienus, un tā kā viņš bijis zemessardzē, viņam mājās bijis ierocis, paņēmis to un devies šāvienu virzienā. Vēlāk izrādījies, ka cilvēku grupa bija mēģinājusi nozagt aitu. Liecinieks paskaidroja, ka deviņdesmitajos gados tā bijusi pilnīgi parasta prakse, ka katrs ņēma savu ieroci un devās novērst noziegumus - viņam pašam gada laikā bijušas ap 22 aizturētas grupas, neskaitot zādzības.

Tajā vakarā esot bijuši 3 zagļi - divus no viņiem aizturējuši, bet trešais aizbēdzis. Vai aita tika atdota saimniekam, to gan liecinieks vairs neatceras.

Ņemot vērā, ka liecinieks /pers. N/ bija aizmirsis dažus faktus, saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu tika nolasītas /pers. N/ 1992.gada 21.septembra pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās /pers. N/ liecināja, ka 20.septembra vakarā ap plkst.21.40 viņš izdzirdējis netālu no savas mājas šāvienus, kā arī pagalmā rējis suns. Viņš izgājis ārā, lai aizslēgtu šķūni, tad izdzirdējis, ka viņu sauc kaimiņš /pers. G/, kā arī redzējis, ka tiek spīdināts prožektors. Viņš ieskrējis mājā, paņēmis automātu un skrējis gar meža malu pāri tīrumam pie /pers. G/.

Skrienot viņš dzirdējis, ka kaut kas skrien uz viņa pusi, tā kā viņš nezināja, kas uz ceļa šāvis, kā arī vai skrējējs ir apbruņots, viņš skrienot reizes 3 vai 4 ar intervālu 10 sekundes izšāvis gaisā. To darījis, lai bēgošais saprastu, ka viņš ir apbruņots. /pers. G/bija atradis vīrieti, kurš slēpies grāvī. Tas bija neliela auguma vīrietis ar melnām ūsām. /pers. G/aizgājis skatīties aitas, bet viņš tikmēr aizturēto vīrieti pieveda pie automašīnas, kur bija arī /pers. M/kopā ar vēl vienu aizturēto. Liecinieks abus pārmeklējis, lai pārliecinātos, ka aizturētajiem nav ieroču, kā arī lai pārbaudītu, vai viņiem līdzi ir kāds dokuments, bet nekas atrasts netika.

Liecinieks /pers. N/ tiesas sēdē apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. M/ 1992.gada 5.oktobra pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās liecinieks norāda, ka 20.septembrī pēc plkst.21.00 viņam piezvanījis kaimiņš /pers. G/, kurš teicis, lai nāk palīgā, jo kāds grib nozagt viņa aitas. Viņš paņēmis bisi, jo ir mednieks, un devies uz /pers. G/ māju. Pēc 5 minūtēm abi satikās tīrumā, izgājuši uz ceļa, liecinieks gājis pa priekšu, /pers. G/ aiz viņa. Liecinieks pirmais ieraudzījis uz ceļa esošo automašīnu, tā bija novietota Ogres virzienā, bez gabarīta apgaismojuma. Pārgājuši pāri ceļam un izdzirdējuši aitas spiegšanu, kas radījis iespaidu, ka aitu žņaudz vai tai griež pušu rīkli. /pers. G/ ieslēdzis gaismu, un aptuveni 50 metrus no viņiem liecinieks ieraudzīja 3 vīriešus, kuri gulējuši zemē, starp viņiem atradusies aita. Pa kreisi no ceļa gulēja automašīnas šoferis, tad vīrietis gaišā džemperī un pa labi otrs puisis. Vīrietis gaišajā džemperī turēja aitu aiz kakla siksnas, bet labajā pusē esošais puisis turēja aitu aiz pakaļkājām.

/pers. G/ iesaucies: „Stāt, šaušu!", un izšāva gaisā. Pirms šāviena vīrietis gaišajā džemperī un otrs, kurš atradās pa labi, pielēca kājās un metās bēgt. Pēc šāviena /pers. G/ atkal paspīdināja lukturi uz lauku, un abi redzēja, ka divi vīrieši ir aizbēguši, bet trešais gulēja zemē. Liecinieks pieskrējis pie zemē guļošā vīrieša un neļāvis viņam celties augšā, bet /pers. G/ devies pakaļ aizbēgušajiem vīriešiem.

Liecinieks dzirdēja, ka /pers. G/ sauc palīgā /pers. G/, un pats pa to laiku licis puisim, kurš gulēja zemē, piecelties, aizlikt rokas aiz galvas un iet pie mašīnas. Pēc tam arī /pers. G/ un /pers. N/ atveda pie mašīnas vīrieti gaišajā džemperī.

/pers. N/ lika abiem nogulties zemē, kā arī prasīja dokumentus, bet to viņiem nebija, tad ieradies iecirkņa inspektors un abus aizturētos aizveduši uz Ogres policiju.

Pārbaudot un novērtējot tiesas izmeklēšanā gūtos pierādījumus, cietušā un liecinieku liecības, kas ir savstarpēji saistītas, secīgas, un tajās nav konstatētas pretrunas, tiesa atzīst, ka liecības ir ticamas un tiesai nav pamata tās apšaubīt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu tiesas sēdē tika nolasītas nepilngadīgā apsūdzētā /pers. B/ 1992.gada 29.septembra pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kurās viņš norādījis, ka sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā neatzīst, jo viņi neesot gribējuši no lauka zagt aunu, un viņiem nebija nodoma zagt aunu, kā arī nav bijusi iepriekšēja vienošanās izdarīt zādzību. Pļavā esot iegājuši personīgajās vajadzībās.

1992.gada 27.novembra pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās nepilngadīgais apsūdzētais /pers. B/ norādījis, ka sevi par vainīgu atzīst daļēji un liecinājis, ka kopā ar /pers. D/u n /pers. E/braukuši ar automašīnu no Ķeipenes uz Rīgu, viņiem neesot bijusi noruna par aitas zagšanu un nebija mantkārīgu nolūku. Aitu viņi neesot zaguši. Viņi braukuši, apstājušies, izkāpuši no automašīnas un gājuši uz lauka uz tualeti. Netālu skraidījušas aitas, un viņi ir gājuši skatīties, kas tur skraida. Pēc tam gājuši atpakaļ uz automašīnu, bet ieraudzījuši, ka viņu automašīnu kāds apgaismo ar lukturiem. Kāds esot sācis kliegt, un viņi esot skrējuši prom. /pers. B/ neatceras, vai prom skrējuši visi trīs vai tikai viņš. Agrāk uz viņu neviens neesot šāvis, tādēļ viņš esot nobijies un aizskrējis. Aitas uz lauka viņi neesot aiztikuši, varbūt saimniekam izlicies, ka gribējuši aitu zagt.

Tiesa netic apsūdzētā /pers. B/ liecībām, kas sniegtas pirmtiesas izmeklēšanā, tādēļ atzīst, ka tās ir nepatiesas un pretrunā cietušā un liecinieku liecībām un sniegtas nolūkā izvairīties no atbildības.

Bez tam, 1992.gada 28.septembrī nopratināts kā liecinieks /pers. B/ liecināja, ka viņi kopā ar /pers. E/un /pers. D/sestdienā braukuši uz Ķeipeni sēņot un laukā ieraudzīja aunus. Nākamajā dienā atkal braukuši sēņot, apstādināja mašīnu pie tā paša lauka, visi izkāpa, paņēma aunu un uzlika /pers. D/uz pleciem. Panesa 5-10 metrus un ieraudzīja, ka viņiem tuvojas cilvēki un aunu palaida. Šī /pers. B/ liecība saskan ar cietušā /pers. G/ un liecinieka /pers. N/ liecībām, kā arī atbilst liecinieka /pers. M/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām. Nopratināts kā apsūdzētais /pers. B/ savas liecības mainīja.

Pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un to izvērtēšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vainīgums viņam celtajā apsūdzībā ir pilnībā pierādīts un izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Latvijas Kriminālkodeksa 15.panta otrās daļas un 139.panta otrās daļas, un lietā taisāms notiesājošs spriedums.

Apsūdzētā /pers. B/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušā /pers. G/ liecībām, kā arī liecinieku /pers. N/ un /pers. M/ liecībām.

Ņemot vērā, ka apsūdzētie /pers. D/ un /pers. E/ ar Ogres rajona tiesas spriedumiem atzīti par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā grupā un sodīti pēc Latvijas Kriminālkodeksa 139.panta otrās daļas un 15.panta otrās daļas, un spriedumi stājušies spēkā, tiesa pamatojas uz fakta legālās prezumpcijas principu.

Iztiesāšanas laikā tiesa nav konstatējusi jaunus vai pretējus apstākļus tiem, kas konstatēti Ogres rajona tiesas 1994.gada 15.aprīļa spriedumā un Ogres rajona tiesas 2004.gada 26.aprīļa spriedumā.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 17. un 18.pantu personas, kuras līdz Krimināllikuma spēkā stāšanās brīdim izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, par kuriem kriminālatbildība paredzēta Latvijas Kriminālkodeksa pantos, izņemot šā likuma 2.pantā minētos nodarījumus, saucamas pie kriminālatbildības un sodāmas pēc Latvijas Kriminālkodeksa, turklāt ņemot vērā, ka kriminālatbildība nevar iestāties, ja Krimināllikuma attiecīgajā pantā nav tādas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes, kas norādīta Latvijas Kriminālkodeksa pantā. Šī likuma 17.panta noteikumi neattiecas uz personām, kuras līdz Krimināllikuma spēkā stāšanās brīdim izdarījušas Latvijas Kriminālkodeksa 139.(..)pantā paredzētos noziegumus, tas ir, izdarījušas zādzību, krāpšanu vai piesavināšanos, arī nelielā apmērā, vai laupīšanas uzbrukumu nolūkā iegūt mantu, ja manta nav nolaupīta.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. B/ uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi bija nepilngadīgs, iepriekš sodīts, viņam bija 11 klašu izglītība, nebija precējies.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus, atbilstoši Latvijas Kriminālkodeksa 36.pantam, tiesa nav konstatējusi.

Atbilstoši Latvijas Kriminālkodeksa 37.panta 1.punktā noteiktajam, tiesa konstatē atbildību pastiprinošu apstākli – noziegumu izdarījusi persona, kas jau agrāk izdarījusi kādu noziegumu.

Tiesa ievēro Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, noziedzīgā nodarījuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, vainīgā personību un to, ka cietušajam nav radīts mantisks kaitējums, kā arī to, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. B/ bija nepilngadīgs.

Tiesa ņem vērā, ka pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas ir pagājuši divdesmit četri gadi, un lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētais būtu izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus, vienlaikus tiesa neatstāj bez ievērības arī to, ka apsūdzētais izvairījies no tiesas, un viņa meklēšana nav devusi rezultātus, tādēļ lietas iztiesāšana ilgstoši nav tikusi pabeigta.

Izvērtējusi prokurores un aizstāves viedokli par iespēju atbrīvot vainīgo no soda, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ar noziedzīgu nodarījumu nav radīts tāds kaitējums, lai vajadzētu piespriest kriminālsodu, un kriminālatiesisko attiecību taisnīgs noregulējums ir iespējams bez soda piemērošanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu no kriminālatbildības var atbrīvot personu, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kuram gan ir šajā likumā paredzētā nodarījuma pazīmes, bet ar kuru nav radīts tāds kaitējums, lai vajadzētu piespriest kriminālsodu.

Savukārt, atbilstoši Krimināllikuma 59.panta trešā daļā noteiktajam, tiesa personu var atbrīvot no soda Krimināllikuma 58.pantā paredzētajos gadījumos.

Tiesa uzskata, ka apsūdzēto ir iespējams atbrīvot no soda, piemērojot Krimināllikuma 58.panta pirmās daļas un 59.panta trešās daļas nosacījumus.

Kriminālprocesā par cietušo atzīts /pers. G/, cietušais lietā kaitējuma kompensāciju nav pieteicis.

/pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atceļams ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Apsūdzētā/pers. B/ aizstāvībai lietas izskatīšanā tika nodrošināta zvērinātas advokātes I.Marķitānes aizstāvība. Atbilstoši aizstāves paziņojumiem, samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ ir 95 EUR.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 83.panta trešajā daļā noteikto, ka aizstāvja piedalīšanās lietas iztiesāšanā ir obligāta, ja lieta tiek skatīta apsūdzētā prombūtnē *(in absentia)*, apsūdzētā /pers. B/ aizstāvībai lietas izskatīšanā tika nodrošināta zvērinātas advokātes I.Marķitānes aizstāvība. Atbilstoši aizstāves paziņojumiem, samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ ir 95 EUR.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais nav izteicis viedokli par aizstāvja nepieciešamību, tiesa nolemj atbrīvot /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas.

Apsūdzētā mantai arests nav uzlikts.

Lietisko pierādījumu un dokumentu lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 465., 511., 512. un 514.pantu, 520.panta pirmo daļu, 527.panta pirmo un otro daļu un 528.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/, dzimušu /datums/, atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Kriminālkodeksa 15.panta otrajā daļā un 139.panta otrajā daļā, un pamatojoties uz Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu, atbrīvot no soda.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājums - atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Atbrīvot /pers. B/no procesuālo izdevumu samaksas un procesuālos izdevumus, kas saistīti ar zvērinātas advokātes Ivetas Marķitānes sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam /pers. B/ 95 EUR (deviņdesmit pieci *euro*) apmērā segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 465.panta otro daļu notiesātais var pārsūdzēt nolēmumu augstākas instances tiesā apelācijas vai kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta nolēmuma kopija.

Tiesnese I.Punte